

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318202855
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:1318202855.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka - I. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. K. XXX/X, G., prechodne bytom L. XXX/XX, G. S., zastúpená JUDr. Editou Lehocou, advokátkou, so sídlom Štúrova 1267, Šaštín - Stráže, a otec - N. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. K. XXX/X, G., zastúpený splnomocnencom: Q.B.F. VYRVA, s. r. o., so sídlom Mierová 48/B, Bratislava, IČO: 36 651 745, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 12. novembra 2019, č.k. 5P/64/2018-234, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti úpravy styku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zveril maloletú V. do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 120 eur mesačne s účinnosťou od 06.04.2018, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred s tým, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletú V. za čas od 06.04.2018 do 31.10.2019 v sume 286 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne splatných k rukám matky spolu s bežným výživným do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súčasne súd upravil styk otca s maloletou na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod., na každú párnú sobotu v roku v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod., na každú nepárnu nedeľu v roku v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a po uplynutí 3 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a na každý párný víkend v roku v čase od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť, otcovi riadne odovzdať v mieste bydliska maloletého dieťaťa a otec je povinný dieťa matke vrátiť riadne a včas v mieste bydliska maloletého dieťaťa. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 4, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 a 4, § 65 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keď z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh otca bol podaný dôvodne. Je potrebné upraviť výkon rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletej V., pretože jej rodičia od 06.04.2018 nežijú v spoločnej domácnosti, osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka, otec na výživu maloletej pravidelne finančne prispieva a nad rámec výživného nakupuje maloletej oblečenie, hračky a iné veci podľa potreby. Otec mal a

má veľkú snahu podieľať sa nielen na výžive maloletej, ale aj osobne na jej výchove, a to formou pravidelného plnohodnotného kontaktu s maloletou, čo sa nestretlo s pochopením matky, ktorá otcovi v styku s maloletou preukázateľne bráni a otcovi kladie rôzne podmienky, za splnenia ktorých mu umožní s maloletou sa stretnúť. Otec pôvodne žiadal, aby súd zveril maloletú V. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, a to v týždňových intervaloch, avšak v priebehu konania s poukazom na vývoj udalostí, kedy mu matka bránila v styku s maloletou, pochopil, že momentálne bude v najlepšom záujme maloletej, aby zostala v osobnej starostlivosti matky, keďže je na ňu citovo veľmi viazaná, i keď tento stav vznikol cieleným zavinením matky. Súd preto zveril maloletú V. do osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti o maloletú neboli zistené žiadne závažné nedostatky, a to s účinnosťou od 06.04.2018, odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletej V. vzal súd v úvahu nielen vek maloletej, príjmy, schopnosti a možnosti jej rodičov, ale i skutočnosť, že otec nad rámec výživného nakupuje maloletej oblečenie, hračky a iné veci podľa potreby, platí maloletej poisťné a súhlasil s výškou vyživovacej povinnosti na maloletú v sume 120 eur mesačne, a to i späťne s účinnosťou od 06.04.2018, napriek tomu, že v období od 26.04.2019 do 31.10.2019 bol nezamestnaný. Súd preto určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej V. sumou 120 eur mesačne, s účinnosťou od 06.04.2018. Súd upravil styk otca s maloletou V., rešpektujúc právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo na pravidelný, rovnocenný a rovnoprávny osobný styk s obidvomi rodičmi. Otec preukázal skutočný záujem podieľať sa aktívne na výchove maloletej V., pričom vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by maloletá V. mala z otca strach, tak ako to spočiatku tvrdila matka a neboli zistené ani žiadne iné skutočnosti, ktoré by v styku otca s maloletou aj bez prítomnosti matky bránili. Je však zrejmé, že vzťah otca s maloletou, aj keď aktívnym zavinením matky, ktorá otcovi v styku s maloletou bráni, nie je v súčasnej dobe na takej úrovni, že by maloletá mohla zostať u otca hneď dva dni aj s prespaním, keďže je v tomto období veľmi citovo naviazaná na matku. Súd z toho dôvodu upravil styk otca s maloletou V. spočiatku bez prespania, a to na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod do 18.00 hod, na každú párnú sobotu v roku v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod., na každú nepárnú nedeľu v roku v čase od 10.00 hod do 18.00 hod. a po uplynutí 3 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a na každý párný víkend v roku aj s prespaním v čase od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Vzhľadom k tomu, že súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej V. so spätnou účinnosťou, a to od 06.04.2018, vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú V. za čas od 06.04.2018 do 31.10.2019 v sume 286 eur. Otec mal zaplatiť výživné za 24 dní mesiaca apríl 2018 v sume 96 eur (120 eur : 30 dní = 4,00 eur x 24 dní = 96 eur), za mesiace máj 2018 až október 2019 v sume 2.160 eur (120 eur x 18 mesiacov = 2.160 eur), teda za uvedené obdobie v celkovej sume 2.256 eur (96 eur + 2.160 eur = 2.256 eur), avšak za uvedené obdobie zaplatil výživné v celkovej sume 1.970 eur (viď bod 15. rozsudku), a preto je nedoplatok na výživnom v sume 286 eur (2.256 eur - 1.970 eur = 286 eur), ktorý súd povolil otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne, splatných k rukám matky, spolu s bežným výživným, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, teda v zmysle zásady, že každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletou podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a upraviť styk otca s maloletou na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod., na každú párnú sobotu v roku v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod., na každú nepárnú nedeľu v roku v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. po dobu troch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku za prítomnosti matky a pri pravidelnom stretávaní sa otca s maloletou po uplynutí troch mesiacov na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a na každý párný víkend v roku v čase od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť, otcovi riadne odovzdať v mieste bydliska dieťaťa a je otec povinný dieťa matke vrátiť riadne a včas v mieste bydliska dieťaťa. Nesúhlasila so stykom otca s dieťaťom bez stanovenia prechodného obdobia, počas ktorého by sa styk realizoval za jej prítomnosti. Uviedla, že počiatočnú úpravu styku otca s maloletou za jej prítomnosti odôvodňovala skutočnosťou, že dieťa je na ňu fixované a s otcom sa nestretávala pravidelne od apríla 2018, kedy sa s ňou odsťahovala od otca z jeho bytu v G. do G. S.. Túto potrebu počiatočnej úpravy stretávania sa otca s dieťaťom za jej prítomnosti vyjadrila i odborná poradkyňa ÚPSVaR Senica Mgr. F. L. dňa 15.05.2019, v ktorej odporučila postupné predlžovanie času, ktorý bude otec stráviť s dcérou sám bez prítomnosti matky. PhDr. H. O. odporučila vo svojej správe zo dňa 05.09.2019 riešiť problematický vzťah k otcovi formou terapie hrou, pod odborným dohľadom psychológa. Ona začala s dieťaťom navštevovať Inštitút terapie

hrou, o čom mal otec vedomosť. Mgr. L. Y. z Inštitútu terapie hrou vo svojej správe zo dňa 26.09.2019 odporučila postupne budovať pozitívny vzťah medzi otcom a dcérou za asistencie odborníka z oblasti detskej psychológie, podľa potreby za prítomnosti matky. Neodporučila násilné oddeľovanie dieťaťa od matky, čo by mohla mať negatívny dopad na psychiku dieťaťa. Otec naposledy navštívil maloletú dňa 11.08.2019 v súčasnom mieste bydliska matky v G. S., pričom od tejto doby sa s dcérou videl dvakrát, a teda v čase vynesenia rozsudku nebol s dcérou pravidelnom kontakte po dobu troch mesiacov, čo pre dieťa vo veku päť rokov predstavuje veľmi dlhú dobu na vytváranie si pozitívnych väzieb s otcom. Ona styku otca s dcérou nebránila, pričom viackrát odcestovala s dcérou do G., kde sa otec s dieťaťom stretol. V čase, keď otec prišiel za V. do G. S., umožnila mu stretnutie s dcérou, pričom stretávanie sa vždy odohrávalo za jej prítomnosti. Úprava styku tak, ako tento upravil prvoinštančný súd vo svojom rozsudku, bez prechodného obdobia, kedy by sa začal realizovať styk dieťaťa s otcom hneď bez prítomnosti matky, by vzhľadom na dĺžku obdobia, kedy sa otec naposledy stretol s maloletou (11.08.2019), ako i vzhľadom na skutočnosť, že doteraz sa stretávanie otca s dieťaťom vždy realizovalo za prítomnosti matky, mohlo mať negatívny vplyv na psychiku dieťaťa.

4. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletej, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti úpravy styku potvrdiť. Poukázal na to, že jeho konanie počas celého ročného konania smerovalo k tomu, aby bol dôsledne sledovaný a chránený záujem jeho maloletej dcéry. Uviedol, že konajúci súd sa podrobne zaoberal požiadavkou psychológa a ustálil potrebu prechodného obdobia, ktorá je vyjadrená prvými tromi mesiacmi ešte zúženejšieho rozsahu styku už naozaj v režime, ako by bolo stretnutie otca s maloletou potrebné takto obmedzovať z dôvodu napríklad jeho asociálneho spôsobu života, neexistencie citovej väzby alebo iného dôvodu, avšak zohľadnil aj tú skutočnosť, že prítomnosť matky maloletej pri styku s maloletou dcérou je nežiaduca, keďže dochádza ku konfliktom. Matka maloletej uvádza výslovnú výraznú fixáciu maloletej na svoju osobu pomaly bez možnosti maloletej opustiť priestor, kde sa nachádza matka maloletej. Oproti tomu stoja zistenia kolízneho opatrovníka a psychológa o tom, že maloletá je primerane rozumovo aj duševne vyspelá k svojmu veku a že bez akéhokoľvek ďalšieho váhania odíde do inej izby hrať sa s hračkami bez prítomnosti matky. Maloletá tiež navštevuje škôlku v jej bežnom dennom režime, ktorý by nebol za trvania takej psychickej viazanosti na matku, ako matka tvrdí, možný. Pripustil, že ku stykom s maloletou nedošlo od 11.08.2019, kedy došlo k incidentu jeho vyhodenia z domu v G. S., resp. k jeho napadnutiu bratom matky maloletej a on skutočne nemá záujem, aby bola maloletá dcéra svedkom takéhoto správania, čo ju aj vtedy značne rozrušilo. Je zrejme, že matka koná v príkrom rozpore so záujmami maloletej dcéry, a to najmä bráni v styku otca a maloletej dcéry a vykonáva s maloletou úkony u psychológov zamerané na popretie významu otca v živote maloletej, či už prezentovaním strachu alebo obáv z otca, alebo presvedčaním psychológa a maloletej o neprekonateľnom význame matky v živote maloletej nahrádzajúcej aj otca maloletej a nepostačuje jej ani postup prvoinštančného súdu a výsledok tohto postupu, ktorého podstatou je styk maloletej a otca tak, ako by bol výrazným rušivým vplyvom v živote maloletej, a ktorý otec maloletej prijal iba v záujme toho, aby nebolo pochyb o tom, že je záujem maloletej chránený. Uviedol, že sú tu dôvody na to, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu, keďže trvajú dôvody pre striedavú starostlivosť a je prinajmenšom aktuálna úprava styku v štandardnom rozsahu, ktorý otec maloletej navrhol svojim prvým návrhom na pripustenie zmeny návrhu.

5. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť.

6. K vyjadreniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá zotrvala na svojom odvolaní. Poprela, že by neumožňovala otcovi stretávanie sa s dcérou. Otec s matkou komunikuje len prostredníctvom SMS, odmieta s ňou telefonovať alebo sa s ňou osobne stretnúť bez prítomnosti dieťaťa. Otec má možnosť sa s dieťaťom stretávať, jediné, čo požaduje, je, aby jej aspoň jeden deň vopred oznámil, kedy za dcérou príde. Opätovne poukázala na odporúčania odborníkov, ktoré boli v priebehu konania predložené.

7. K vyjadreniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletej, v ktorom uviedol, že ak by nejvil o svoju dcéru záujem a nebol by pripravený sa o svoju dcéru postarať, nedomáhal by sa styku aj súdnou cestou a nechodil by zrejme ani na pojednávania, vyhýbal sa kontaktu a nereagoval by. Opak je však pravdou, a preto otec začal súdne konanie, aby súd rozhodol o jasných pravidlách styku, pretože matka maloletej nebude bez súdneho rozhodnutia rešpektovať nič a nikoho, a je otáznne, ako bude rešpektovať aj samotné súdne rozhodnutie.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky dieťaťa nie je dôvodné.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5P/64/2018 bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletej V.. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zveril maloletej V. do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 120 eur mesačne s účinnosťou od 06.04.2018, splatnou k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred s tým, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletej V. za čas od 06.04.2018 do 31.10.2019 v sume 286 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne splatných k rukám matky spolu s bežným výživným do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súčasne súd upravil styk otca s maloletou na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod., na každú párnú sobotu v roku v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod., na každú nepárnu nedeľu v roku v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a po uplynutí 3 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku na každú stredu v roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a na každý párný víkend v roku v čase od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť, otcovi riadne odovzdať v mieste bydliska maloletého dieťaťa a otec je povinný dieťa matke vrátiť riadne a včas v mieste bydliska maloletého dieťaťa. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

10. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletou, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

11. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

12. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

13. V zmysle § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

14. V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia.

15. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

16. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom

rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

17. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

18. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

19. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim; ako aj okolnosti na strane rodičov ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, spoje a podobne. Prvoradý je tu predovšetkým záujem dieťaťa, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva.

20. Je pritom v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov, pričom dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Vždy však treba mať na zreteli, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

21. Rodičovské práva a povinnosti toho rodiča, ktorý nemá maloleté v osobnej starostlivosti, majú byť súdom upravené takým spôsobom, aby bol zabezpečený riadny a bezproblémový vývoj dieťaťa a to tak, aby rodič mal v rámci stanovenej úpravy nielen povinnosti, ale i práva a v rámci toho priestor jednak na utužovanie a prehĺbovanie svojho vzťahu k dieťaťu a súčasne i na uplatňovanie svojho výchovného pôsobenia na svoje dieťa a prehĺbovanie pocitu jeho spolupatričnosti s dieťaťom. Kontakt rodiča s jeho maloletým dieťaťom je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, že je potrebné, aby mu ustúpili niektoré iné záujmy, prípadne oprávnenia dotknutých osôb.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie posúdil vec v zmysle vyššie uvedených hľadísk a napadnutým výrokom určený rozsah úpravy styku je možné považovať za primeraný k zisteným skutkovým okolnostiam danej veci. Správne bola zo strany prvoinštančného súdu zohľadnená potreba úpravy styku na prechodné obdobie bez prespania maloletej u otca, a to bez prítomnosti matky, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pokiaľ by sa matka zúčastnila styku otca s dieťaťom, dochádzalo by ku konfliktom, ako tomu bolo v minulosti, pričom z vykonaného dokazovania nevyplývala taká fixácia dieťaťa na matku, ktorá by vylučovala styk otca s dcérou bez prítomnosti matky. Z vykonaného dokazovania vyplynul jednoznačný záujem otca o stretávanie sa s dieťaťom, pričom však tento rešpektuje záujem maloletej a chce eliminovať konflikty, ku ktorým by dochádzalo pri realizácii styku za prítomnosti matky. Počas prechodného obdobia je daná možnosť k obnoveniu a upevneniu citov medzi otcom a maloletou, a s prihliadnutím na osobnostné predpoklady otca, ako i vytvorené podmienky je daná možnosť, aby maloletá následne u otca i prespala.

23. Je potrebné apelovať na oboch rodičov, aby sa snažili správať voči sebe kultivovane v záujme spoločného dieťaťa, čo je základným predpokladom zdravej výchovy dieťaťa, pričom i dieťa takto získava vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. Je potrebné, aby sa obaja rodičia v záujme spoločného dieťaťa snažili spolupracovať a situáciu vzniknutú ich rozchodom by nemali zneužívať na narušenie vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi, či dieťa využívať ako prostriedok na potrestanie druhého

rodiča. Každý rodič má právo počas času, kedy má dieťa vo svojej osobnej starostlivosti, na toto výchovne pôsobiť, ale musí si byť vedomý aj následkov svojho výchovného pôsobenia.

24. S prihliadnutím na vyššie uvedené považoval odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti úpravy styku otca s maloletou za vecne správny a rovnako považoval za vecne správny i rozsudok v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania, a preto ho postupom podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

26. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).